మరో కోణం లోంచి చూస్తే

నెలనెలా సందేహాల సందోహాలు

నాకు సాధారణంగా సభలు, సంఘాలు, వాటి సమావేశాలు మొదలైనవి పెద్దగా ఆసక్తికరంగా అనిపించవు. వీటన్నింటి వెనుకా ఏదో రహస్య ఉద్దేశ్యం ఉంటుందని నాకు అనుమానం. అలాంటిది దాదాపు రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఏదో కొత్త సంఘం, తెలుగు సాహితి, సంస్కృతి ప్రధానంగా ఒక కార్యక్రమం జరుపుతున్నారని ఎవరో చెప్పగా , ఆ కార్యక్రమం ముందు రోజు ఏర్పాట్లలో సహాయం చేద్దామని వెళ్ళాను. ఆడిటోరియంలో అడుగుపెట్టగానే మొట్టమొదటిగా నాకు తోచిన విషయమేమిటంటే, అక్కడున్న ఆడవాళ్ళందరూ కిచెన్‌లో కూరలు కోస్తున్నారు, మగవాళ్ళు వేదికను రంగు కాగితాలు, పూలతో అలంకరిస్తున్నారు. ఒక్కసారిగా మనసు చివుక్కుమంది నాకు. ఇంతదూరం వచ్చి, ఈ కాలంలో కూడా మనకు ఆడవాళ్ళు ఒక చోట, మగవాళ్ళు మరో చోట ఉండాల్సినంత అవసరం ఏం వచ్చింది? నా స్వభావం తరహా, నేను వెళ్ళి రంగు కాగితాలు అంటించాలని నిర్ణయించుకొన్నాను (గమనిక: నేనలా చేసింది కూరలు కోయడం ఇష్టం లేక కాదు. వంట చేయడం నాకు చాలా నచ్చిన పనుల్లో ఒకటి. అందరిలో ఒకరిగా ఉండడం ఇష్టంలేక. మా అమ్మమ్మ నా గురించి చిన్నప్పుడెప్పుడూ అంటూ ఉండేది, "ఊరందరిదీ ఒకదారైతే, ఉలిపికట్టెది మరో దారి" అని, దానిలో కొంత నిజమూ లేకపోలేదు). అక్కడున్న ఇద్దరి ముగ్గురికి, నేను కాగితాలకీ, పువ్వులకి పిన్నులు గుచ్చి ఇస్తూ సహాయం చేస్తున్నాను, కొద్ది నిముషాల తర్వాత వాళ్ళలో ఒకతను చాలా అసహనంగా ఏదో ఇమ్మని అడిగాడు. అతని మొహంలోను, గొంతులోనూ 'నువ్వెందుకటా ఇక్కడ, లోపల కూరలు కోయొచ్చు గదా' అన్న అభిప్రాయం చాలా స్పష్టంగా వినపడింది. నేను అతని వంక ఓ సారి తృణప్రాయంగా చూసి, తిరిగి జవాబు కూడా ఇవ్వక నాపని నేను చేసుకొంటూ పోయాను. అలాంటి వారికి జవాబు ఇవ్వడం వాళ్ళ ఉనికిని గమనించడం, అలాంటి అవకాశం అతనికి ఇవ్వదలుచుకోలేదు నేను.

మరోసారి, మరో అతను. అంతవరకూ అతని అభిప్రాయాలు, స్వభావమూ నాకు బాగా నచ్చిన మనిషి. ఏదో మాటల మధ్యలో వాళ్ళావిడ ఇండియా వెళ్ళిందని చెపుతూ, తను వెళ్ళిందగ్గర నుండీ, ఎవరో ఒకరు స్నేహితులింట్లో తింటున్నానని చెప్పాడు. ఏం, నీకు వండుకోవటం రాదా అనడిగాను. దానికతను నన్నో వెర్రిదాన్ని చూసినట్టుగా చూసి, అసలు తన జీవితకాలం మొత్తంలో వంటింట్లో అడుగు కూడా పెట్టలేదని చెప్పాడు. అలాంటి మాటలు విన్నప్పుడు, ఠక్కున నాకో ఆలోచన వస్తుంది. వీళ్ళందరిని నాగరికతకు దూరంగా తీసుకెళ్ళి వదిలేస్తే ఏమౌతుందో? అప్పుడు కూడా వాళ్ళావిడ వచ్చి పెడుతుందని పొట్టమాడుతూ ఉంటారా? అసలు వీళ్ళ భార్యల తప్పు సగం ఉందని నాకు సంశయం. వంటచేయడం ఏదో మర్యాదలేని పని అని వాళ్ళని అనుకోనివ్వడం. పొద్దున్నే లేచినప్పుడు కాఫీ పెట్టిన

లేక ఆఫీసు నుండి త్వరగా వచ్చి డిన్నర్ తయారు చేసిన మగవాడిలో నాకు నిజమైన ప్రేమ, కోరిక, ఆప్యాయత కనపడుతుంది. అలాంటి వాడిని ఆరాధించినా, లాలించినా దానికి ఒక అర్థం ఉంది, అతను దానికి అర్హత సంపాదించుకొన్నాడు.

మొన్నామధ్య ఎవరితోనో వరకట్నం గురించి మాట్లాడదామంటే, అసలా సమస్య ఇప్పుడెక్కడుంది అన్నాడో స్నేహితుడు. ఒక్క క్షణం నేను ఖంగుతిన్నాను. అతను నిజంగానే ఈ సమస్య లేదని నమ్ముతున్నాడా లేక నిప్పుకోడి గనుక తన తల ఇసుకలో దాచి ప్రమాదమేమీ లేదని అనుకున్నట్లుగా తను కూడా అసలా సమస్యే లేదని నమ్మడానికి ఇష్టపడుతున్నాడా? నాకు తెలిసిన వాళ్ళు, బంధువులూ, నాతో పనిచేసే వాళ్ళు ఎవరెంత కట్నం తీసుకొన్నది, ఆ కట్నం ఇవ్వడం కోసం అమ్మాయిల తల్లిదండ్రులెంత కష్టపడిందీ నాకు తెలుసు.

ఒక స్నేహితురాలి కొడుకు అమ్మాయిలు పోలీసు ఉద్యోగం చేయలేరు అన్నాడు. మరో స్నేహితుడి కూతురు అమ్మాయిలు జుట్టు కత్తిరించుకోరు, చిన్న జుట్టు, ప్యాంట్లు అబ్బాయిలు మాత్రమే వేసుకుంటారు అంది. నేనిద్దరినీ అడిగాను, వాళ్ళెందుకలా అనుకుంటున్నారా అని, వాళ్ళు ఇదీ అని జవాబు ఇవ్వలేకపోయారు. అయితే ఎవరైనా వాళ్ళకి అలా అని చెప్పి ఉండాలి లేక వాళ్ళ చుట్టూ పరిస్తిత్థులని గమనించి వాళ్ళు ఆ అభిప్రాయం ఏర్పరుచుకొనైనా ఉండాలి.

నేనేదో ఇలా ఆడవాళ్ళ తరఫున గొంతుచించుకొని అరుస్తున్నానని అనుకోవద్దు. మాకేదో అన్యాయం జరిగిపోతుందో అని అరిచే వాళ్ళ కన్నా, తన హక్కులు తను తెలుసుకొని బ్రతికే ఆడవాళ్ళంటే నాకు మరింత గౌరవం. పైగా నాకు ముందు చెప్పినట్లుగా అవసరంలేని ఉద్యమాల కన్నా, జ్ఞానంతో ప్రజలు ఎన్నుకున్న నిర్ణయాలే ముఖ్యం. అసలు ఇరవై ఒకటో శతాబ్దంలో ఇంకా ఆడవాళ్ళ, మగవాళ్ళా మధ్య తేడాల గురించి ఇంకా మాట్లాడుతున్నామంటే మానవాళికే సిగ్గుచేటు. కానీ ఉన్న నిజాన్ని కాదనలేం కదా. ఈ సమస్యని అర్థం చేసుకోలేకపోవడంలో మనందరికి, మనందరీ అజ్ఞానానికి పాత్ర ఉంది. మనం శారీరకంగా, మానసికంగా సహజ శరీర నిర్మాణ మూలంగా వేరే కానీ రెంటిలో ఏ ఒక్కటీ ఉన్నతమైనది అని ఎవరూ నిర్ధరించలేదు. మన మధ్య ఎందుకీ అనవసరమైన బేధాలు, విభేదాలు, వాదనలు అన్నదే నా చిన్న ప్రశ్న.

అసలు ఆడవాళ్ళ, మగవాళ్ళ బాధ్యతలేమిటి? నాగరికతతో పాటూ, అవి కూడా మారుతూ ఉంటాయి (ఉండాలి) కదా? వేట, వ్యవసాయం, సమాజ పరిరక్షణ ప్రధానంగా బ్రతికిన రోజుల్లో సహజంగానే ధారుడ్యం గల పురుషులకి ఇంటి బయట పాత్ర ఉండడం ఆశ్చర్యకరమేమీ కాదు. కానీ సమానమైన బాధ్యతలు పంచుకుంటున్న మన జీవితాల్లో ఇంకా ఆ రోజులనాటి ఆలోచనలు ఉండడం హాస్యాస్పదం. దీన్ని అర్థంచేసుకోవాలంటే అసలు పరిణామ క్రమంలో మన బాధ్యతలేమిటి అన్నది అర్థం చేసుకోవాలి.

ఏ జీవితానికైనా (జంతువు, మనిషి, పక్షి లేదా సూక్ష్మజీవి) ఉన్న ఒకేఒక ఆశయం, తన సంతానం ద్వారా తన జీన్స్ తర్వాత తరానికి అందజేయడం. దీనిలో భాగంగా మనలో కొన్ని జీవులు, రెండు రకాల లింగ బేధాలు ఏర్పరుచుకొన్నాయి. (పుట్టగొడుగుల్లో 36,000 రకాల లింగాలున్నాయని మీకు తెలుసా? http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/specials/sheffield_99/447058.stm . వాటిలో సంతానానికి జన్మనివ్వడం, లాలించడం ఆడజాతికి చెందిన ముఖ్యమైన లక్షణం. అందుకే ఆరోగ్యకరమైన ఆడజంతువుని ఆకర్షించడం అన్ని జాతుల్లోనూ అంత ముఖ్యమైన విషయం. అందుకే మగ నెమలి అంత అందంగా ఉంటుంది. ఇదే విషయం డార్విన్ తన **sexual selection theory** ప్రతిపాదించిందాకా అతనికి నిద్రను కూడా దూరం చేసింది. కానీ ఇది మనిషి దగ్గరికి, మరీ ముఖ్యంగా నాగరిక సమాజపు మనిషి దగ్గరికి వచ్చే సరికి మారుతుంది. మనం వేటతో మన జీవితం ప్రారంభించాం, క్రమేణా వ్యవసాయంలోకి మారాం, దానితో ధనం, ఆస్తి అన్న విషయాలకి ఉనికి వచ్చింది. కాలంతో పాటుగా సమాజాల్లో జనాభా సంఖ్య పెరిగింది. ప్రత్యుత్పత్తి, సంతానాన్ని పెంచడం సులభతరమైంది. ఈ సమయంలో వంశ క్రమం కాపాడ్డానికి ఆస్తులు పంచుకోవడం చాలా ప్రాధాన్యతని సంతరించుకొంది. ఈ పరిరక్షణకి మరో అత్యవసరమైన విషయం, తన పిల్లల్ని మాత్రమే పెంచగల మరో మనిషి. కానీ ఇలాంటి కీలకమైన,

క్లిష్టమైన బంధాన్ని సాగించడానికి కొన్ని నియమాలు, నిబంధనలూ అవసరమయ్యాయి. అవే మనకు తెలిసిన పెళ్ళిగా మారాయి(For More information, read the book: Marriage, a History). అదీ మన బంధాల వెనుక ఉన్న మూల కారణం.

అక్కడనుండి అసలీ సమస్య లోకి ఎలా వచ్చి పడ్డాం? మానవజాతి పురోగతికి ఇద్దరూ చాలా అవసరమైన వాళ్ళమే కదా! మరెందుకీ వ్యత్యాసం?

ఒకానొక సమయంలో మగవారు తమ కుటుంబాల స్థిరత్వం గురించి ఏమైనా ఆందోళన పడ్డారా? దాని మూలంగా ఆడవాళ్ళని నియంత్రించడం మొదలుపెట్టారా?

అది ఇప్పటికీ నిజమే అనిపిస్తుంది నాకు. నిజంగా తనమీద తనకి నమ్మకమున్న మనిషికి తను మరెవరికన్నా ముఖ్యం అని అనుకోవలసిన అవసరం రాదు.

లేక ఆడవాళ్ళు తమ పోషణకి, రక్షణకీ ఇలాంటి ప్రతిపాదన అంగీకరించారా?

ఇదే విషయమే కాక , మరో ఏ సమస్య తీసుకున్నా, ఉదాహరణకి: పశ్చిమ దేశాల్లో రేస్ విషయం కానీ, మన దేశంలో కులం విషయమే కానివ్వండి, ఒక మతం మరో మతంతో పోల్చుకోవడమే కానివ్వండి, లేక మరో దేశంలో ధనిక, పేద బేధం కానివ్వండి, మనిషికి తను మరొకరికన్నా ఉన్నతమైన వాడిని(దానిని) అన్న భావం ఎందుకు కలుగుతుంది?

దీనికి, మన మతానికి సంబంధించిన నమ్మకాలకి ఏమైనా సంబంధం ఉందా? అలా అని నేనెందుకంటున్నానంటే, సైన్స్ ఇన్ని విషయాలు వివరించి చెప్పినా, మనలో చాలామంది ఇంకా మనల్ని ఎవరో మహాశక్తి ఇక్కడ ప్రత్యేకంగా భూమిమీద మాత్రమే సృష్టించి, మన ఆలనా పాలనా చూసుకుంటుందని నమ్ముతున్నాం. ఇంతటి విశాలమైన విశ్వంలో, ప్రమాదవ శాత్తూ మాత్రమే సంభవించిన సూక్ష్మజీవి నుండి ఉద్భవించాం అని అంగీకరించలేకపోతున్నామేం? మనకో ప్రత్యేకమైన ఆశయం ఉంది అని అనుకోవడం మన పరిణామ క్రమానికి చాలా అవసరమైన విషయమా?

మన జీవితం, మన ఉనికి, మన గ్రహం, చివరకి మన సూర్య మండలం మిగిలిన విశ్వంతో పోల్చుకొంటే ఎంత అల్పమైనదో తెలుసుకొంటే, దానికి మనం ఆపాదించే ప్రాముఖ్యత ఎంత అనవసరమో మనకు అర్థమౌతుంది. క్రింద జతపరిచిన కొన్ని చిత్రాలు మీకు ఇందుకు పనికొస్తాయని ఆశిస్తాను. ఒకసారి మన అహంకారం నశించాక, తీరిగ్గా కూచుని ఆలోచిస్తే, మనకు ఈ సమస్యనెలా పరిష్కరించాలో అవగతమౌతుంది. ఆ ఆలోచనలో భాగంగా, మనందరం ఇక్కడ ఉండడానికి, మనందరి మధ్యా ఉన్న తేడాలకి మూల కారణం నీరు, గాలి, కాంతి సహాయంతో ఉనికిలోకి వచ్చిన మొట్టమొదటి ఆ జీవకణం అని అంగీకరించగలగడంలో సగం సమాధానం ఉంది.

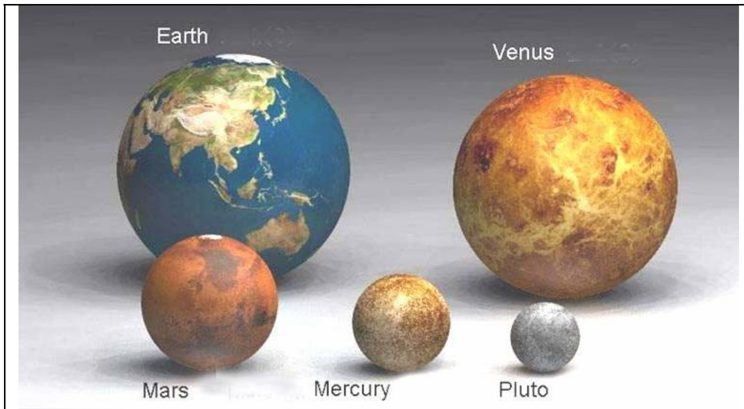

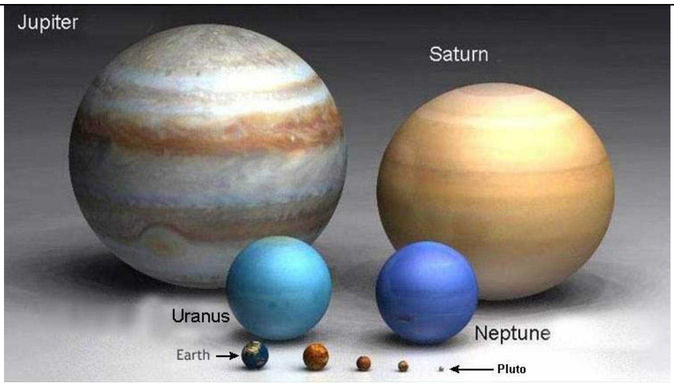

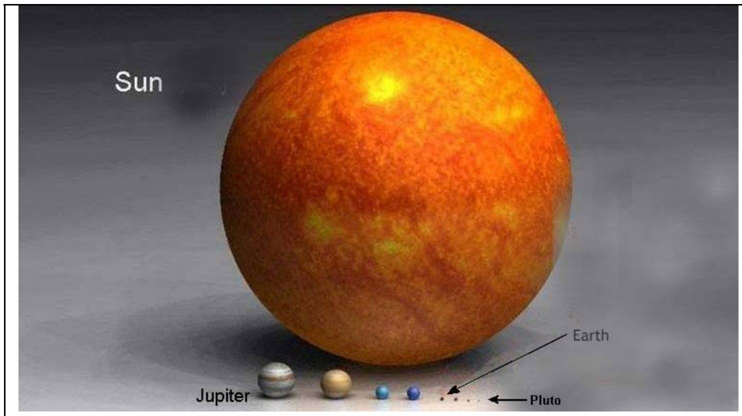
Sun
Earth
Jupiter
Pluto

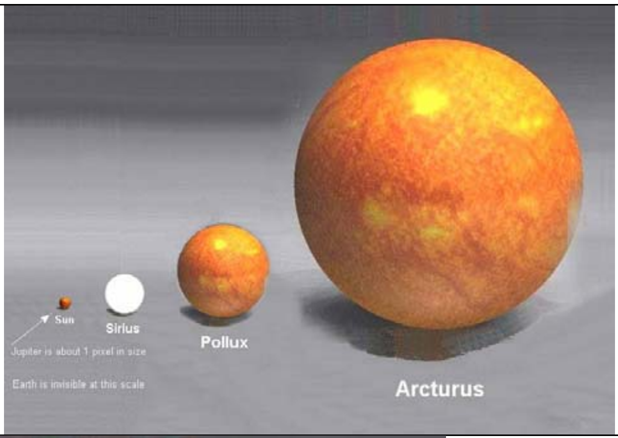
Sun
Sirius
Pollux
Jupiter is about 1 pixel in size
Earth is invisible at this scale
Arcturus

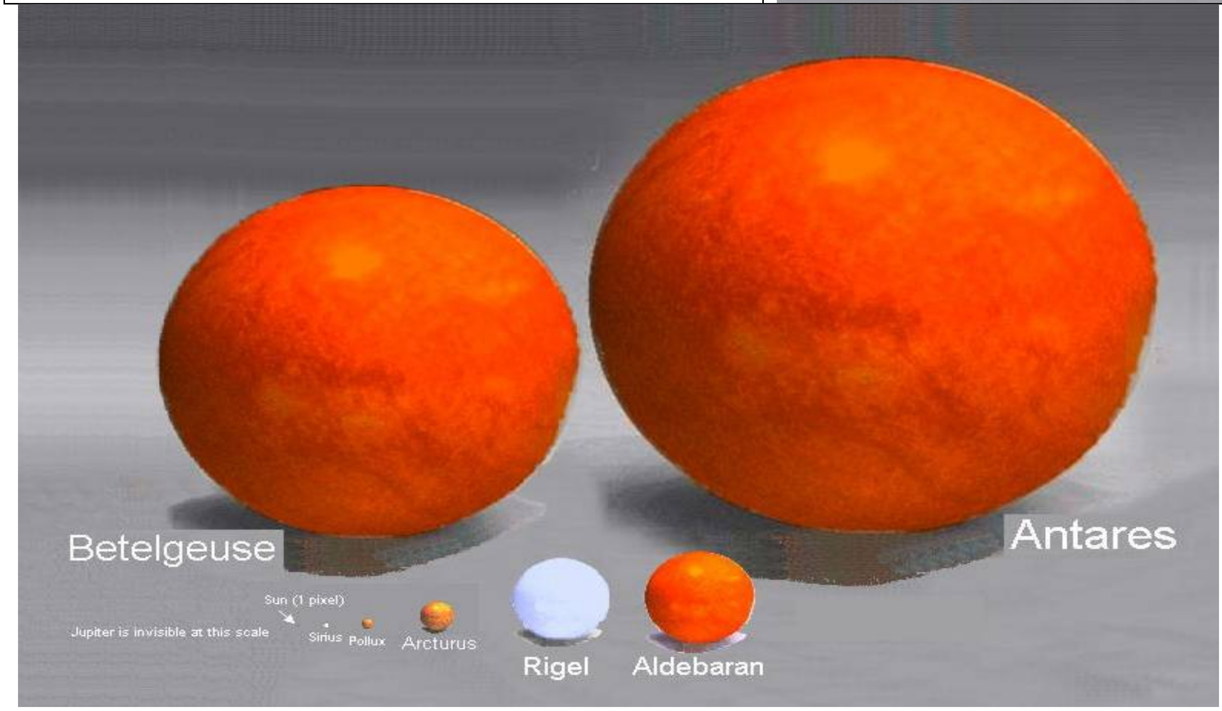
Betelgeuse
Antares
Sun (1 pixel)
Jupiter is invisible at this scale
Sirius
Pollux
Arcturus
Rigel
Aldebaran